

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Tomáše Zubka v právní věci žalobců **a) Z. K.** a **b) L. K.**, oba zastoupeni JUDr. Josefem Červinkou, advokátem se sídlem Nový Hrozenkov 843, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, se sídlem ve Zlíně, tř. Tomáše Bati 21, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18.10.2013 č.j. KUZL 63115/2013, ve věci umístění stavby,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobci domáhali přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18.10.2013 č.j. KUZL 63115/2013, kterým bylo změněno rozhodnutí Městského úřadu Karolinka ze dne 24.5.2013 č.j. MÚ-2598/2013, jímž bylo rozhodnuto o umístění stavby „plot se vstupní bránou“ na pozemcích parc. č. X a X v k.ú. Nový Hrozenkov, a to způsobem specifikovaným ve výroku napadeného rozhodnutí a ve zbytku bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.

V podané žalobě žalobci namítli tyto žalobní body:

- 1) Napadeným rozhodnutím bylo podpořeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které je nesrozumitelné a nerespektuje deklaratorní rozhodnutí o umístění účelové komunikace.
- 2) Výrok 1) prvostupňového rozhodnutí je zmatečný, neboť stavba má být umístěna podle výkresu, který však není součástí výroku rozhodnutí.
- 3) Výrok 2) prvostupňového rozhodnutí je zmatečný, neboť plot je umisťován do pravé části pozemku parc. č. X a zasahuje do účelové komunikace.
- 4) Výroky 4), 5), 6), 7), 8) a 10) prvostupňového rozhodnutí obsahují odkaz na ochranné pásmo, což je u účelové komunikace nesmyslné.
- 5) Napadeným rozhodnutím a rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl vytvořen stav, který významně porušuje deklaratorní rozhodnutí o veřejné účelové cestě na pozemku parc. č. X v k.ú. Nový Hrozenkov, když stavba plotu se vstupní branou bezprostředně zasahuje do středu účelové komunikace, čímž má být definitivně zlikvidován mnohaletý přístup a příjezd přes zpevněnou historicky užívanou komunikaci. Žalobci poukázali na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15.11.2000 sp. zn. 22 Cdo 1868/2000 týkající se ochrany obecné komunikace. Účelová cesta se nachází v úvozu dvou protilehlých svahů, takže příjezd v jiné části pozemku parc. č. X, než bylo historicky vytvořeno a správním rozhodnutím deklarováno, je z technických a přírodních podmínek vyloučen.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že rozhodnutím Úřadu městysu Nový Hrozenkov ze dne 21.12.2011 č.j. ÚM-501/2010, které je žalobci nazýváno „deklaratorní rozhodnutí“, bylo podle ust. § 142 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád) rozhodnuto, že na části pozemku parc. č. X v k.ú. Nový Hrozenkov existuje veřejně přípustná účelové komunikace. V odůvodnění rozhodnutí je uvedeno, že se jedná o polní cestu na pravém okraji pozemku parc. č. X o šířce 3,8 m. Na skutečnosti, že je komunikace znatelná v terénu, se shodli všichni účastníci řízení, tedy i žalobci. Z rozhodnutí silničního správního orgánu vyplývá, že veřejně přístupná účelová komunikace probíhá v pravé části označeného pozemku, stavba „oplocení se vstupní bránou“ svým umístěním do této komunikace nijak nezasahuje, neboť dle předložené situace je stavba umístěna v levé části pozemku. Žalovaný odmítl tvrzení o zmatečnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, když má za to, že výrok rozhodnutí včetně podmínek umístění stavby je jasný a nepochybný. Výkresy nejsou součástí výroku rozhodnutí, ale jsou součástí správního spisu, do něhož měli žalobci možnost nahlédnout v průběhu celého řízení, přičemž o této skutečnosti byli několikrát poučeni. Plot je umisťován na pozemek parc. č. X tak, jak je zakresleno v situačním výkrese v měřítku 1:500 zpracovaném na podkladu katastrální mapy, kde je územní vyznačeno. Plot bude umístěn ve vzdálenosti 4,8 m od společné hranice s pozemkem parc. č. X a na společné hranici pozemků parc. č. X a X. Brána o celkové šíři 5 m bude umístěna na společné hranici pozemků parc. č. X, X a X. Body 4), 5), 6), 7), 8) a 10) výroku prvostupňového rozhodnutí obsahují odkaz na „ochranné pásmo“. Toto označení není nesmyslné, jak tvrdí žalobci. Žádný právní předpis sice ochranné pásmo veřejně přístupné účelové komunikace nestanoví, nicméně tento výraz je zde použit jako zkratka pro údaj o minimální vzdálenosti stavby od účelové komunikace, aby se nemuselo opakovaně používat sousloví „stavba bude provedena minimálně 1 m od účelové komunikace“. Žalovaný dále poukázal na odůvodnění rozhodnutí Městysu Nový Hrozenkov ze dne 21.12.2011 č.j. MÚ-501/2010, z něhož vyplývá, že všichni účastníci řízení se shodli na znatelnosti komunikace v terénu a při místním šetření konaném dne 23.7.2010 v rámci řízení, jež vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, nebyl tento fakt žalobci rozporován stejně jako

ani při místním šetření konaném dne 6.11.2010. Žalovaný proto považuje tvrzení žalobců v bodě 5) žaloby za účelové. Žalovaný dále odkázal na podle něj dostatečné a důsledné odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že stavebníci manželé V. podáním ze dne 3.8.2009 oznámili správnímu orgánu I. stupně záměr v území k vydání územního souhlasu. Dne 4.9.2009 pod č.j. MÚ-výst:157/1053/2009-Pe vydal správní orgán I. stupně územní rozhodnutí o umístění stavby „plot se vstupní bránou na pozemku parc. č. X v k.ú. Nový Hrozenkov“ (dále jen stavba). Na základě odvolání žalobců bylo rozhodnutí zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 9.2.2010 č.j. KUZL 5067/2010 a věc byla vrácena k dalšímu řízení. V průběhu dalšího řízení bylo vydáno Úřadem městyse Nový Hrozenkov dne 21.12.2011 rozhodnutí č.j. ÚM-501/2010, jímž bylo určeno, že na části pozemku parc. č. X v k.ú. Nový Hrozenkov v úseku od napojení na místní komunikaci na parc. č. X v k.ú. Nový Hrozenkov po hranici pozemku parc. č. X v k.ú. Nový Hrozenkov existuje veřejně přístupná účelová komunikace. V odůvodnění tohoto rozhodnutí (str. 3 odst. 1) je uvedeno, že *„v současné době se nachází na pravém okraji pozemku parc. č. X o šířce 3,8 m ve směru k pozemku parc. č. X nově vzniklá předmětná komunikace. Na místě byla pořízena fotodokumentace části pozemku parc. č. X a do snímku katastrální mapy byl vyznačen původní průběh komunikace na části pozemku parc. č. X. Souhlas s vyznačením komunikace na snímku katastrální mapy stvrdili všichni přítomní účastníci řízení svým podpisem.“* V dalším průběhu řízení o umístění stavby byl dne 18.2.2013 vydán souhlas Městyse Nový Hrozenkov jako vlastníka komunikace na pozemku parc. č. X v k.ú. Nový Hrozenkov pro napojení pozemku parc. č. X na místní komunikaci parc. č. X. Úřad městyse Nový Hrozenkov vyjádřením ze dne 22.2.2013 vyslovil také souhlas ke stavbě s podmínkou, že výstavba plotu a vstupní brány bude provedena ve vzdálenosti minimálně 1 m od účelové komunikace (ochranné pásmo) a plot a vstupní brána nikterak nesmí zasahovat do účelové komunikace na pozemcích parc. č. X a X. Rovněž navrhovaná brána nesmí svým užitím zasahovat do ochranného pásma. V části ochranného pásma nebudou vysazovány žádné kořenové dřevité porosty, a to ve vzdálenosti minimálně 2 m od účelové komunikace. Rozhodnutím ze dne 22.2.2013 bylo povoleno manželům V. připojení sousední nemovitosti z pozemku parc. č. X (rodinný dům č.p. X) k účelové komunikaci na pozemku parc. č. X (vybudování sjezdu). Dle úředního záznamu založeného ve správním spise se žalobce dne 11.3.2013 dostavil k správnímu orgánu I. stupně a vyjádřil nesouhlas s podklady založenými do spisu silničním úřadem Městyse Nový Hrozenkov. Následně dne 15.3.2013 předložil správnímu orgánu písemné vyjádření. Dle úředního záznamu ze dne 8.3.2013 se ke správnímu orgánu I. stupně dostavil starosta Městyse Nový Hrozenkov P. J., který objasnil umístění deklarované komunikace dle rozhodnutí Úřadu městyse Nový Hrozenkov ze dne 21.12.2011 č.j. MÚ-501/2010 a předložil náčrt povoleného sjezdu. Bylo objasněno, že se deklarovaná veřejně přístupná účelová komunikace nachází na pravém okraji pozemku X v šíři 3,8 m od pozemku parc. č. X. Dne 15.4.2013 byl stavebníky do správního spisu vložen výkres označený „výstavba oplocení“ vyhotovený dne

10.4.2013 v měřítku 1:200, na němž je znázorněna stavba plotu i vstupní brány. Písemným podáním ze dne 28.4.2013 vyjádřili žalobci svůj nesouhlas s povolením stavby. Další vyjádření žalobci učinili podáním ze dne 30.4.2013. Rozhodnutím správního orgánu ze dne 24.5.2013 č.j. MÚ-2598/2013 bylo rozhodnuto o umístění stavby a současně byly stanoveny podmínky 1-10 pro využití a ochranu území, přípravu záměru a projektovou přípravu stavby. Proti tomuto rozhodnutí podali žalobci odvolání, v němž odkázali na své důvodné námitky vznesené v průběhu řízení a zpochybnili ujasnění umístění veřejně přístupné účelové komunikace ze strany starosty Městyse Nový Hrozenkov, které stavební úřad bezvýhradně převzal. Základní vada rozhodnutí správního orgánu I. stupně pak podle žalobců spočívá v tom, že se vědomě a v rozporu s objektivní pravdou snaží vyhovět posunutí hranic účelové komunikace. V dalším vyjádření ze dne 5.6.2013 žalobci uvedli, že napadené rozhodnutí nesplňuje vzdálenosti od ochranného pásma silniční komunikace, když výkresový náčrt a geometrické zaměření to dokazují. O odvolání žalobců bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

První žalobní bod, v němž žalobci namítli, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nesrozumitelné a nerespektuje rozhodnutí o umístění účelové komunikace, krajský soud důvodným neshledal. Námitka, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nesrozumitelné, je natolik obecná, že se krajský soud její důvodností nemohl zabývat. Žalobci uvedli pouze toto obecné tvrzení, aniž by specifikovali, v čem podle nich nesrozumitelnost rozhodnutí správního orgánu spočívá. Takto formulovaná část žalobního bodu není způsobilá soudního přezkumu. Dle ustálené praxe správních soudů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen NSS – ze dne 24.8.2010 č.j. 4 As 3/2008-78 nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9.2.2011 č.j. 31Ca 152/2009-44) je určení rozsahu soudního přezkumu zcela v dispozici žalobců. Formulované žalobní body však musejí být natolik konkrétní, aby alespoň rámcově určovaly rozsah soudního přezkumu. Soud není oprávněn ani povinen vyhledávat či domýšlet žalobcem obecně tvrzené nezákonnosti, neboť by tím porušil zásadu dispoziční, kterou je soudní přezkum ve správním soudnictví ovládán, ale také zásahu rovnosti účastníků řízení. Pokud jde o další část tohoto žalobního bodu, tj. nerespektování deklaratorního rozhodnutí o umístění účelové komunikace, jímž mají žalobci dle dalšího obsahu žaloby evidentně na mysli rozhodnutí Úřadu městyse Nový Hrozenkov ze dne 21.12.2011 č.j. ÚM-501/2010, kterým bylo určeno, že se na části pozemku parc. č. X nachází veřejně přístupná účelová komunikace, tuto krajský soud důvodnou neshledal. Označené rozhodnutí Úřadu městyse Nový Hrozenkov je součástí správního spisu v posuzované věci a soud neshledal, že by napadené rozhodnutí o umístění stavby bylo s tímto rozhodnutím v rozporu. Naopak ve vymezení průběhu účelové komunikace na části pozemku parc. č. X se podle názoru krajského soudu obě rozhodnutí shodují, když obě shodně uvádějí, že průběh komunikace se nachází v pravé části pozemku. Rozhodnutí o umístění účelové komunikace určuje její polohu na pravém okraji pozemku parc. č.X o šířce 3,8 m ve směru k pozemku parc. č.X. Rozhodnutí o umístění stavby pak v podmínce dvě stanoví, že plot na pozemku parc. č. X bude umístěn ve vzdálenosti 4,8 m od společné hranice s pozemkem parc. č.X a na společné hranici pozemku X a X. Rozdíl jednoho metru, o nějž se šířka komunikace u obou rozhodnutí liší, je ve prospěch jejího rozměru, když uvedený 1 m představuje tzv. ochranné pásmo náležející k účelové komunikaci.

Ani druhý žalobní bod, v němž žalobci namítají, že stavba má být umístěna podle výkresu, který však není součástí výroku rozhodnutí, v čemž spatřují zmatečnost rozhodnutí, krajský soud důvodným neshledal. Z žádného ustanovení zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen stavební zákon) nevyplývá, že součástí výroku rozhodnutí musí být výkres nebo jiná část projektové dokumentace. Navíc žalobci označovaný výrok 2) prvostupňového rozhodnutí není výrokem, ale podmínkou č. 2 stanovenou pro umístění stavby. Podstatné je, že předmětný výkres, podle něhož má být stavba realizována, je součástí správního spisu. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně (str. 6 prvostupňového rozhodnutí) vyplývá, že předmětný výkres byl stavebnímu úřadu předložen dne 15.4.2013 a umístění stavby i její šíře 3,8 m odpovídají tomuto výkresu včetně ochranného pásma 1 m. Správním orgánům lze v této souvislosti vytknout jediné, a to nesprávnou specifikaci výkresu, když místo měřítko 1:200 uvádějí nesprávně 1:500. Tato vada však nemá vliv na zákonnost rozhodnutí a je snadno odstranitelná opravou zjevné nesprávnosti.

Třetí žalobní bod, v němž žalobci namítli zmatečnost prvostupňového rozhodnutí, protože plot je umísťován do pravé části pozemku parc. č. X a zasahuje do účelové komunikace, krajský soud rovněž za důvodný nepovažuje. Otázku umístění plotu považuje soud za vypořádanou argumentací uvedenou k žalobnímu bodu 1), kde dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně jsou zcela v souladu s rozhodnutím o umístění účelové komunikace. Obě rozhodnutí vyznívají jednoznačně v otázce polohy účelové komunikace tak, že tato je umístěna v pravé části pozemku parc. č. X. Z logiky věci tedy vyplývá, že plot a vstupní brána jsou umísťovány v levé části téhož pozemku a dle situačního výkresu, který je součástí správního spisu do účelové komunikace nezasahují. Naopak oproti rozhodnutí o umístění účelové komunikace se rozměr komunikace ve vztahu k zamýšlenému plotu rozšířil ještě o 1 m představující tzv. ochranné pásmo. Tento žalobní bod proto obsahuje tvrzení, které je v rozporu s obsahem správního spisu a již proto je zcela nedůvodný.

V žalobním bodě 4) žalobci namítli nesprávnost použití výrazu „ochranné pásmo“ v souvislosti s účelovou komunikací, jak je uvedeno v podmínkách (nikoli výrocích, jak nesprávně uvádějí žalobci) 4), 5), 6), 7), 8) a 10) prvostupňového rozhodnutí. S žalobci lze souhlasit v tom, že stavební zákon ani zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), v platném znění neupravují pojem ochranné pásmo ve vztahu k účelové komunikaci. Soud však akceptuje vysvětlení žalovaného ve vyjádření k žalobě, že toto označení použité jak v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tak v rozhodnutí žalovaného, představuje terminologickou zkratku, která slouží zjednodušení popisu vzdálenosti stavby od účelové komunikace. V použití tohoto označení nelze spatřovat nezákonnost správních rozhodnutí ani jejich nepřezkoumatelnost či zmatečnost. Použitá terminologie je navíc v souladu se situačním výkresem, podle něhož má být stavba realizována a obsahově zcela odpovídá technickým údajům zde uvedeným. Ani tento žalobní bod proto krajský soud důvodným neshledal.

Krajský soud se neztotožňuje s tvrzením žalobců uvedeným v 5) žalobním bodě, že napadeným rozhodnutím byl vytvořen stav porušující rozhodnutí o veřejné účelové komunikaci na pozemku parc. č. X, a to z důvodů, které již byly podrobně

vyjádřeny v argumentaci soudu k žalobním bodům 1) a 3), na kterou plně odkazuje. Nelze akceptovat ani tvrzení žalobců, že stavba plotu a vstupní brány bezprostředně zasahují do středu účelové komunikace, neboť toto tvrzení je v rozporu s obsahem správního spisu, s obsahem rozhodnutí o umístění účelové komunikace a v rozporu se situačním výkresem, který je podkladem pro umístění stavby. Odůvodněním rozhodnutí Úřadu městysu Nový Hrozenkov ze dne 21.12.2011 o umístění účelové komunikace na pozemku parc. č. X (str. 3 odst. 1) má krajský soud za prokázané, že žalobci souhlasili s umístěním účelové komunikace v pravé části pozemku, a to v šířce 3,8 m. Rozhodnutím o umístění stavby se pak prostor sloužící pro potřeby účelové komunikace ještě rozšířil o 1 m, tj. na celkových 4,8 m představující tzv. ochranné pásmo, jež slouží pro potřeby užívání účelové komunikace. Na základě uvedeného pak soudu uniká důvod, pro který brojí žalobci proti současnému stavu vyplývajícimu z napadeného rozhodnutí a prvostupňového rozhodnutí, když oproti rozhodnutí o umístění účelové komunikace došlo k rozšíření využitelného prostoru. Argumentace žalobců historicky podmíněnou zvyklostí a přírodními podmínkami mohla mít své opodstatnění v řízení o určení existence účelové komunikace, tj. v řízení, jež předcházelo vydání rozhodnutí Úřadu městysu Nový Hrozenkov ze dne 21.12.2011 č.j. ÚM-501/2010 o určení účelové komunikace na předmětném pozemku, nikoliv však v řízení o umístění stavby, které je předmětem tohoto soudního přezkumu. Umístění účelové komunikace bylo deklarováno rozhodnutím Úřadu městysu Nový Hrozenkov ze dne 21.12.2011, tedy dříve, než bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí o umístění stavby a nabylo právní moci dne 17.1.2012. Nabytím právní moci se stalo závazným a v řízení o umístění stavby proto muselo být (a také bylo) respektováno.

Jelikož krajský soud neshledal žalobu důvodnou, podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 23. června 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu